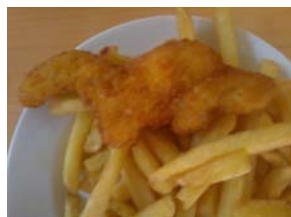

Elevenpark

Amikor igazgatónő bejelentette, hogy az Elevenparkba mehetünk jutalom kirándulásra, annyian akartak menni, hogy már nem volt hely. De persze ez nem így ment, mivel az előző mondatban is benne van, hogy **jutalom kirándulás** volt ezen csak a jobb tanulók és azok vehettek részt, akik valamilyen iskolai műsorban szerepeltek.

Mindenki izgatottan várta az indulás napját. Az út nagyon hosszú volt ezért minél hamarabb ott akartunk lenni. Aztán megérkeztünk Budapestre rögtön a Közlekedési Múzeum felé vettük az irányt, ahol egy kicsit elidőztünk és a következő cél az Elevenpark volt. Az összes résztvevő ezt a pillanatot várta. Mikor betettük a lábunkat egy hatalmas játszótér várt minket tele izgalmas és érdekes játékkal. Először eligazítottak minket, hogy mit és hogy kell használni. Mi

rögtön a trambulín felé vettük az irányt, ahol kifulladásig ugráltunk. Még nem fáradtunk el teljesen, amikor szóltak, hogy menjünk ebédelni, sült krumplit és dinoszaurusz húsot kaptunk, nagyon finom volt☺. Befejeztük az étkezést, és akkor vettük észre, hogy van akadálypálya is. Sorba kellett állnunk, de minket ez se szomorított el. Örömmel mentünk rajta végig, és utána ismét a trambulínhoz siettünk. Mikor már tényleg ki fáradtunk a sok ugrálástól, felfedeztük, hogy e két játékon kívül más érdekességek is vannak. Persze a zsetonokról, amiket kaptunk teljesen megfeledeztünk, de amikor végre észbe kaptunk a dodzsemhez szaladtunk. Itt is sorba kellett állni, mi csendben és nyugodtan kivártuk, míg ránk került a sor.

A dodzsemtől eljöttünk és megnéztük a sárkányalakú csúszdát, ami ki és bezárta a száját, vele szemben volt egy nagy ugráló vár és azt is kipróbáltuk. Néhány tanár is felment a játékokra. Biztos nekik is tetszett. A tanárok szóltak nekünk, hogy nemsokára indulunk haza, amikor ezt a mondatot kimondták mindenki elkecseregett, és kérdezték „miért nem maradhatunk még?”! Nagy nehezen összeszedtek minket és elindultunk a busz felé. Persze ez se ment zökkenőmentesen. Az összes diák nyafogott (beleértve minket is) hogy maradjunk még, de sajnos nem maradtunk. A helyünket elfoglaltuk és a következő célunk Vizsoly volt. A hazavezető út sokkal rövidebbnek tűnt, mint az oda vezető. Talán azért mert már nem unatkoztunk annyira?!

Másnap mentünk iskolába és sokan kérdezősködtek, hogy milyen volt, mi csak az igazat mondtuk:

Reméljük jövőre is megyünk!!!

Kucsma Bernadett és Hornyák Fruzsina
6. osztály